

UZASADNIENIE

R. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim Zamiejscowy Wydział VII Karny w Pyrzycach z dnia 12.05.2011 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 222/11** za ciąg przestępstw z art. 178a § 1 k.k. z dnia 10.05.2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, 4 lata zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz na karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda, z zaliczeniem okresu pozbawienia wolności na poczet grzywny od 11.05.2011 r. do 12.05.2011 r.;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 15.05.2012 r. w sprawie o sygn. akt **II K 45/12** za ciąg przestępstw z art. 270 § 1 k.k. popełniony w okresie 05.08.2011 r. do 23.10.2011 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 30.01.2015 r. oraz na karę grzywny na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda; warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary postanowieniem z dnia 02.07.2015 r. z okresem próby do dnia 02.07.2017 r.; grzywna nie została wykonana i z uwagi na zarządzenie wykonania kary nie podlega wykonaniu;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 11.09.2012 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 242/12** za czyn z art. 291 § 1 k.k. z dnia 14.11.2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 24.07.2014 r., jak i na karę grzywny na podstawie art. 33 § 2 k.k. w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda, warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary postanowieniem z dnia 02.07.2015 r. z okresem próby do dnia 02.07.2017 r., grzywna została uiszczona do kwoty 250 zł.

Dowód:

- odpis wyroku w sprawie VII K 242/12 [k. 9-11];
- postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary [k. 12];
- karta dłużnika [k. 36];
- odpis wyroku w sprawie II K 45/12 [k. 8];
- postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary [k. 30-31];
- karta dłużnika [k. 35];
- obliczenia kary [k. 32-34];
- odpis wyroku w sprawie VII K 222/11 [k. 18];
- karta karna [k. 39].

Skazany w ZK posiadał opinię przeciętną. Z jednej strony był trzykrotnie nagradzany i nie był karany dyscyplinarnie, z drugiej jednak był bezkrytycznie ustosunkowany do popełnionych przestępstw i nie był zainteresowany realizacją indywidualnego programu oddziaływania. Mimo to uzyskał warunkowe przedterminowe zwolnienie z okresem próby do(...)r. i w dniu (...)r. opuścił ZK. Obecnie pracuje w firmie budowlanej.

Dowód:

- opinia o skazanym [k. 22]

- postanowienie o warunkowym przedterminowym zwolnieniu [k. 44-45];
- oświadczenie skazanego [k. 46].

Sąd zważył, co następuje.

Z uwagi na fakt, że wszystkie wyroki wydane w stosunku do skazanego uprawomocniły się przed 01.07.2015 r., w niniejszej sprawie przepisy kodeksu karnego dotyczące łączenia kar stosuje się w brzmieniu obowiązującym do (...)r. - art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Tym samym w niniejszej sprawie nadal podstawową przesłanką materialnoprawną, warunkującą wydanie wyroku łącznego, jest zgodnie z art. 85 k.k. popełnienie przez skazanego dwóch lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Nadto za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa powinny być wymierzone kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu – wówczas sąd (co do zasady) orzeka karę łączną, biorąc za jej podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Właściwe rozumienie wyżej opisanego zbiegu realnego przestępstw przedstawił Sąd Najwyższy m.in. w uchwale z dnia 25 lutego 2005 r. w sprawie o sygn. akt I KZP 36/04 (OSNKW 2005/2/13), w której odrzucił metodę „konfiguracyjną” łączenia kar (wg najkorzystniejszej dla skazanego możliwości) stwierdzając, że przyjęcie zbiegu należy do sfery faktów – popełnienia przez sprawcę co najmniej dwóch przestępstw zanim zapadł pierwszy chronologicznie wyrok i to niezależnie od tego, jaka jest sytuacja procesowa dotycząca tych przestępstw, aczkolwiek możliwe jest przyjęcie dwóch lub więcej zbiegów przestępstw, oddzielonych kolejnymi (nieprawomocnymi) wyrokami, przy czym kwestię tę Sąd bierze pod uwagę z urzędu.

W przedmiotowej sprawie jedyny zbieg realny przestępstw tworzą czyny osądzone wyrokami II K 45/12 i VII K 242/12, ponieważ czyny zostały popełnione przed datą (...)r. (wydania wyroku w sprawie II K 45/12). Natomiast co do skazania w sprawie VII K 222/11 postępowanie należało umorzyć, z uwagi na to, że wyrok ten został wydany zanim zostały popełnione czyny osądzone w sprawach II K 45/12 i VII K 242/12, a tym samym nie tworzą one zbiegu realnego przestępstw. Nie podlegają także łączeniu kary grzywny wymierzone w sprawach II K 45/12 i VII K 242/12, ponieważ w sprawie II K 45/12 na skutek zarządzenia wykonania kary wymierzona grzywna nie podlega wykonaniu – art. 71 § 1 k.k. (ani samodzielnie, ani w ramach kary łącznej). Z uwagi na to, że grzywna ta nie została uiszczona w żadnej części, kara pozbawienia wolności nie podlega skróceniu na podstawie ww. przepisu.

W zakresie łączonym Sąd mógł orzec karę łączną od 6 miesięcy (kara najsurowsza) do 10 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych).

Sąd wymierzył karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności i jest to wynik związku przedmiotowo-podmiotowego pomiędzy czynami i aktualnych postępów w resocjalizacji. Czyny zostały popełnione w krótkich odstępach czasu (odstęp miesiąca), co uwiidocznia poprzez bliskość czasową związek przedmiotowy, jednakże na tym ich podobieństwo się kończy. Sąd uwzględnił jednak, mimo przeciętnej opinii w ZK, iż oskarżony uzyskał warunkowe przedterminowe zwolnienie, które dotąd nie zostało odwołane, jednakże okoliczność ta oraz bliskość czasowa przestępstw nie jest wystarczająca do dalszego łagodzenia kary łącznej, w szczególności do kary najniższej.

Sąd rozważał przy tym, z uwagi na wysokość wymierzonej kary łącznej, czy nie zastosować instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zgodnie z art. 89 § 1 k.k. Sąd miał taką możliwość także łącząc kary orzeczone bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, jeżeli zachodziłyby przesłanki określone w art. 69 k.k. Sąd uznał jednak, że w sytuacji skazanego, co do którego było w obu ww. sprawach stosowane uprzednio warunkowe zawieszenie wykonania kar i skazany nie przeszedł okresów próby pozytywnie, to ponowne sięganie do ww. środka probacyjnego jest bezcelowe, a wręcz szkodliwe z punktu widzenia procesu resocjalizacji, gdyż może wywołać u skazanego błędne poczucie bezkarności. Nie można więc stwierdzić, że warunkowe zwieszenie wykonania kary będzie wystarczające do osiągnięcia celów kary, w szczególności zapobieżeniu powrotu oskarżonego do przestępstwa.

W pozostałym zakresie Sąd na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. łączone wyroki poza zakresem objętym wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd wskazał, że na poczet kary łącznej pozbawienia wolności podlega zaliczeniu okres od 22.01.2015 r. do 02.07.2015 r. ze sprawy VII K 242/12.

Z kolei na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków – ze względów słuszności, ponieważ wniosek okazał się zasadny, zaś Sąd jest także zobligowany wszcząć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego z urzędu. Od opłat skazany jest zwolniony na mocy ustawy - art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.83.49.223 z późn. zm.).

Sygn. akt VII K 403/15

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

G. W.dnia(...).r.

SSR Błażej Mikuła